

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

I. Clerici non debent praestare iuramentum de calumnia, nec aliud,
praelato inconsulto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

dari, quoniam criminaliter aduersus eum agere non potest, cum ipsum constet eius inimicum existere.

CAP. VII. *Idem VVigornienſi epiſcopo.*

Abbas ſancti * Eadmundi, a quo R. lator præſentium patrimonium ſuum tenere dignoſcitur, milites ſuos & burgenſes ad domum prædicti R. miſit, qui eum a domo & vniuerſa poſſeſſione ſua expellerent, niſi eccleſiam ſuam penitus abiuraret. Quod cum idem R. tali modo coactus feciſſet abbas, prædictam eccleſiam alii conceſſit. Vnde, quia quæ metu & vi facta fuerunt, de ratione iuris & ordine in irritum debent reuocari, fraternitati tuæ, &c. quatenus prædicto R. ſi ita conſtiterit, omnia cum integritate reſtituas.

CAP. VIII.

Idem Cantuarienſi archiepiſcopo, & VVigornienſi epiſcopo.

Præcipimus vt N. reſtitui faciatis eccleſiam, non obſtante quantum ad reſtitutionem, ſi poſt eiectionem ei obiicitur, quod filius illius fuit perſonæ, qui in eadem eccleſia proximo miniſtrauit, vel quod ab eo annuam penſionem acceperit.

CAP. IX.

Idem VVigornienſi epiſcopo, & abbati de ſancto Albano.

Quia VV. qui violenter dicebatur eccleſiam de N. ingreſſus, deſunctus eſt, vt accepimus, & Nigellus in eadem eccleſia intruſus, volumus & præcipimus, vt ſecundum formam literarum inter ipſum & Patricium iudicetur ratione mediante, ſicut inter eundem & præfatum VV. ſi videret, iudicaretur.

DE IVRAMENTO CALVMNIÆ.

PARS
XXIII.

CAP. I.

Item Honorius II. omnibus epiſcopis orientalibus.

INHERENTES veſtigiis prædeceſſorum noſtrorum, diſcentium grauioreſ per ſummum pontificem terminari debere quæſtiones, noſtrorum fratrum conſilio diligen-

Kkkk iij

ter inquisito, huius causæ speciem irrefragabiliter Deo opitulante terminantes decidimus. Legibus itaque cautum esse comperimus, vt nullus clericus iurare præsumat: alibi vero reperitur scriptum, vt omnes principales personæ in primo litis exordio iusiurandum de calumnia subeant. Nonnullis legisperitis & aliis sapientibus venit in dubium, vtum clericus iusiurandum præstare debeat, an alii personæ liceat hoc officium delegare. * Quia enim illud constitutionis edictum, vt clerici iurare prohibeantur, a Marco Augusto Constantino præfecto prætorio de Constantinopolitanis clericis constitutum promulgatum fuisset, idcirco ad alios pertinere non creditur. Vt ergo dubietas ista penitus auferatur ab omnibus secundum decisionem etiam filii nostri H. quondam imperatoris, anno sui imperii (vt accepimus) factam tertio: nos eius, inquam, interpretationem corroboramus, & D. Marci constitutionem ita interpretari debere decernimus, vt ad omnium ecclesiarum clericos generaliter pertinere iudicetur. Nam cum imperator Iustinianus decreuerit, vt Canones patrum vim legum habere oporteat, & in nonnullis Canonibus reperiatur, vt iurare clerici omnino non audeant: dignum est vt totus clericalis ordo a præstando iuramento immunis esse procul dubio censeatur. Præterea statuti * principalis tenor penes nos talis esse dinoscitur. Nos itaque vtriusque legis diuinæ & humanæ intentione seruata decernimus, & imperiali auctoritate * irrefragabiliter diffinimus, vt non episcopus, non presbyter, non cuiuslibet ordinis clericus, non abbas, non monachus, non sanctimonialis, in quacumque causa, vel controuersia, siue criminali, siue ciuili, iusiurandum compellatur qualibet ratione subire: sed aliis defensoribus idoneis, si expedire ecclesiæ suæ nouerint, huiusmodi officium liceat delegare: verum cum hac moderatione, vt episcopus inconsulto Romano pontifice, vel quilibet clericus inconsulto prælato suo, minime iurare audeat. Omnibus autem episcopis, ac generaliter cunctis sacerdotibus, ac vniuerso clero ita custodiri debere mandamus, vt si quis in hanc constitutionem commiserit, veniam sibi deinceps nouerit denegari. Non sumentes exemplum siue formam a nobis, quod aliter in causa fratrum &

ANNO
CHRISTI
1179.

coepiscoporum nostrorum * Areanæ & Senonensis ecclesie nuper fecimus, quoniam eorum voluntati & postulationi annuimus.

CAP. II.

*Item Eugenius tertius Cardioni Romanæ ecclesie subdiacono,
& * magistro Omnibono.*

* Magno

Literas benignitatis tuæ benigne accepimus, in quibus vtrum in causa, quæ vertitur inter venerabilem fratrem nostrum G. Bononiensem episcopum, & dilectum filium nostrum Paduanum abbatem, sub vestro examine iusiurandum de calumnia præstari conueniat, requisisti. Sane Romana ecclesia, in quibus causis de decimis ecclesiarum & rebus spiritualibus tantum agitur, iuramentum calumniæ nec dare, nec recipere consuevit. Et quidem huiusmodi causæ non ex legum districtione, sed Canonum æquitate finem debitum sortiuntur. Canones autem iuramentum calumniæ nulli prorsus indicunt. Vnde de iuramento calumniæ præstando contentione dimissa, ad vteriora fraternitas tua procedat.

CAP. III. *Idem.*

In pertractandis causis iuramentum de calumnia non passim exhiberi præcipimus, sed cum fieri sinimus, & causæ, & principalium personarum qualitate diligenter inspecta, quandoque per principales personas, quandoque per œconomos sibi indultos, qui causam omnino non nesciunt, in anima principalium personarum præstari iubemus.

CAP. IV.

Idem R. Marabensi & Anemensi episcopis.

Imperatorum sæcularium leges, & ecclesiasticæ patrum constitutiones, viros religiosos in omnipotentis Dei seruitio protegent & defendunt, & nullam eis molestiam, vel turbationem, quæ sacro ordini contradicat, irrogari permittunt. Accepimus autem quod quidam causidici de terra vestra, occasione decidendarum litium, quæ aliquando solent emergere, ab abbate & fratribus Franciæuallis iuramentum de calumnia, sicut ab aliis hominibus, exigebant: quod quidem inter fratres eiusdem ordinis inusi-